සිංහල බාෂාව ලිඛිතව යොදාගත්තා අකුරු සිංහල අකුරු තමයි. සිංහල බිරාහ්මිය අක්ෂරු අබුගිසා වලින් පැවත ඒත තවුත්, වතෙත් බිරාහ්මිය අක්ෂරු සමග සසදන විට විශාල වතෙස්කම් දක්වයි. මෙම හේතුව නිසා සිංහල යුනිකෝඩ් පිටුව අතකේ අක්ෂරු වල යුනිකෝඩ් පිටු වලට වතෙස් වයි

පාලි සහ සංස්කෘත බාෂා සිංහල බාෂාවට බලපෑ ප්‍රධාන මාර්ග බාෂා දෙකකි. මෙම මාධ්‍ය බාෂාවල වචන ඒදිතදෙ සිංහල බාෂාක පිටිස අතුරු බාවිත වන අතුරු ඒම වචන සිංහල අයුරින් සිංහල අක්ෂරු බාවිත කෙට සන්ධිවේදනයේදී බාවිත කරයි. ඒසේම සිංහල විද්‍යාරුතයින් පාලි බාෂාවටම වතෙම අක්ෂරු ක්‍රමයක් තනෙමුති නිසා පාලි බාෂාව ඉගැනීමේදී ඒවා පාලි වචන සිංහල අකුරින් ලියන අතුරු සංස්කෘත බාෂාව ඉගනීමේ පහසුව හේදේවතගු අක්ෂරු තනෙදැනුවත්කම නිසා නැතහොත් සන්ධිවේදන පහසුව සඳහාද සිංහල බාෂාක පිටිස් සංස්කෘත බාෂාවේ වචන සිංහල අකුරින් ලියති.

මෙම ගද්ය කතාව අතුව, ලුහුගු (කෙටිදුරු ග) ප්‍රාතාක්ෂරු 10 ක් ද, ගාත්‍රාක්ෂරු 20 ක් ද සහිත වූ සිදත් සගාර හෙළියෙහි අක්ෂරු මාලාව 30 කි. (පහත "සිදත් සගාර හෙළිය" බලන්න.)

මෙම හෙළියේ ‘අ, ඇ සහ අඃ’ නැත. මෙහි ඉහත අක්ෂරු අන්තර්ගත නොවුව ද සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයේ පැවති බැවින් විවිධ තර්ක විතර්ක පැන නැගුනි. ඒ මත ‘අ, ඇ’ අක්ෂරු දෙක සහිතව ශුද්ධ සිංහල අක්ෂරු මාලාව නිර්මාණය විය. මින් අනතුරුව සංස්කෘත බාෂාවේ බලපෑම මත ප්‍රාතමික විස්තෘත සිංහල හෙළිය නිර්මාණය වේ. වදන් කවි පෙළෙහි අන්තර්ගත මෙහි සෙල්පුරුන අක්ෂරු 50 කි. ස්වර 14 ක් හා ව්‍යංජන 36 ක් ඒහි අැත. ඉන් අනුනතුරුව නිර්මාණය වූ විස්තෘත සිංහල හෙළිය (මිශ්‍ර සිංහල හෙළිය) අක්ෂරු 54 න් යුක්ත වේ. මෙහි අන්තර්ගත “අ, ඇ, ඒ, ඕ” අක්ෂරු 04 මිශ්‍ර සිංහල හෙළියේ අන්තර් ගත නොවේ.

ලේකත ව්‍යවහාර හා විවිධ ගැටලු පැනනැගීම හේතුවෙන් 80 දශකයේ අගභාගයේ ජාතික අද්අාර්යාපත අාර්යතනය මගින් සිංහල ලේකත රූතිය තුමින් පෙළෙක් ඒලි දක්වමින්, නූතන සිංහල අක්ෂරු මාලාව හඳුන්වා දුනි. මෙහි සෙල්පුරුන අක්ෂරු 60 කි. මිශ්‍ර සිංහල හෙළියට සෙඤ්ඤක අක්ෂරු 5ක් සහ "ඍ" අක්ෂරුය ඒකතු වීමෙන් නූතන සිංහල අක්ෂරු මාලාව නිර්මාණය වී අැත. මෙහි ස්වර 18 ක් හා ව්‍යංජන 42 ක් අන්තර්ගත වේ.